

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termékért szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A lélek devalvációja.

— aug. 2.

Néhány nap óta förtelmes dolgokat irnak az ujságok. Mintha rendes stylusuktól egészen eltérnének. Utálatos históriákat találnak föl a fogyasztó közönségnek. Ugy látszik, hogy nemcsak ez anyag, de a lélek is horribilis változásnak néz elébe. Eddig hozzá voltunk szokva, hogy porhüvelyünk a számtani permutációs rendszer szerint változhatnak, átalakul, átgyúratik, tönkremegy, elszáll a semmisségbe, fölbomlik, elrothad, alkatrészeire bomlik és újból testté lesz. . . . A lélekről a filozófusok másként gondolkodtak — legalább eddig. Ezentúl másként lesz. A lélek finom alkatrészei trágyadombra kívánkozhatnak. Oly tulajdonságokat vesznek föl, melyek az emberi elme, öntudat, erkölcsi rend, szív- és érzelmi állapot tönkrejutását jelentik. Állandóan kezdenek velők az orvosok foglalkozni. Már pedig az nagy baj. Gyógyíthatatlan betegségeket szívtak magukba eddig is. Ez még nagyobb baj. Perverzításokkal, fajtalanosságokkal, erkölcstelen üzemekkel, komisz fráterekkel, rothadt jellemekkel, bitang lelkekkel kezdünk nap-nap mellett megismerkedni. Az erkölcstelenség korszakát éljük. Akár csak a római birodalom bukását megelőző időszakban élénk. Naponta furcsábbnál-furcsább

hireket közölnek velünk a hírlapok, melyek egyrészt a provinciális büzös levegőben, másrészt a székesfőváros miázmás ködében kolportálnak. Hol egy rejtelmes alakról szól az ének, hol a budapesti paederasztákról. Egyik nap a bécsi hirhadt válopert tárgyalják a lapok, mely alkalommal a házasság szent fogalmát tökéletesen kivetkőztetik ősi nemes mezéből, máskor a Thaisz-féle éra korrupcióit szellőztetik. Mintha ez utóbbiakat annak idején nem ismerték volna!? Jól van! A bécsi eset nem érdekel bennünket, a londoni eskübiróság ítélete szintén nem, a Thaisz-féle korszak már divatját múlta, a budapesti fajtalanokat a rendőrség úgy sem képes kifürkészni és elfogni.

Egy esetet azonban nem tárgyalhatunk minden nagyobb lelki emóció nélkül. Ez a leányiskolai tanár ur szomorú esete. Egy középiskolai professzor, kire családok büszkeségét, szemefényét, ártatlan teremtesek testét, lelkét bizák — visszaél minden beléje helyezett bizalommal. Ez már aztán igazán szomorú. És épen kapóra jön az ujságoknak. A tömeget már a múlt héten izgatták fel Budapest utcáin, akkor az előkelőbb közönség nem akart még hinni a hírlapok igazmondásában. Egyszerűen tulzottnak deklarálták a hirt. Most már az előkelőségen a

sor. Leányaikat megbecstelenítették, anyákká tették, tönkretették. És ki tette? Egy bestiális állapotember. Egy beteg ember. A világ legszerencsétlenebb embere. Hát nem áll e meg egy percre gondolkodási gócpontotok, midőn ilyen szerencsétlen, beteg állatról halltok!? Hát nem látjátok be, hogy ezek nem állíthatók törvény elé és nem valók a társadalomba. Hát ti miat laikusok nem látjátok, hogy ezek a teremtesek a tébolydába és pedig a hülyék közé valók? Lehet-e ilyen gazembert eléggé büntetni, aki tudja magáról, hogy nem rendelkezik a rendes, természetes testi szervezet fölött, hogy nem bir kéjelgő érzéseivel, melyek az ő állati testében felülkerekednek, legyűrve a mindennapos friss érzést, emberi vonást — és még sem zárhatja el magát a tébolydába, hanem itt mozog közöttünk a rendes tagu szervezetek között!

Uraim! Ezek vagy a világ legnagyobb gazemberei, vagy hülyék, bolondok, esztelenek, rothadt képűek, sorvadt lelkű kéjenc, bitang fráterek, kik középkori büntetést érdemelnek, nem pedig humánus modern fogházat. Tessék csak elképzelni az édes mamák helyzetét, kiknek gyermekeit ily silány módon tönkretette egy (állítólag) művelt ember, ki tanári címet viselt! Nem szeretném végig hallgatni ezek jajgatásait.

Az ujságok pedig — mint előre tudom — ezentúl még gyakrabban fognak ily szomorú eseteket hozni, nem — mintha ily fajtából nem lett volna elég eddig is, hanem a nyilvánosság szöcsövei: a hírlapok bátran láttak hozzá a nagy takarításhoz. Csak ne landjon buzgalmuk. Ezt a nagy közönség nevében őszintén kívánja a zsurnalisztika egy apró emberkéje.

Klein Simon dr.

— aug. 5.

A sztropkói útépités. Az az ötven ezer korona amelyet Hadik Béla gróf főispán közbenjárására a kereskedelmügyi miniszter a sztropkói havaj — krasznibród — mezőlaborezi közut kiépítésére utalt ki, mint sztropkói tudósítónk írja, — már nagyban nyújtja a kenyérkeresetet a felvidék legszegényebb munkás osztályának. Az útépités munkálata serényen halad előre, az ut évenapra mintegy kétszáz munkás dolgozik. Ha ebben a gyors tempóban tovább haladnak előre, az út év őszén már teljesen készen lehet, az erre fordított összeg pedig gondtalan telet biztosíthat a hegyvidék nyomorult népességének, a kereskedelmi élet fellendülését az eddig járhatatlan ut helyett intenzívebb fellendítésnek indíthatja, a járás eddig igen nehézkes közlekedési viszonyait pedig tetemesen megjavítja. Az útépités vezetésénél fáradhatatlan tevékenységet fejt ki Malonyay Tamás h. főszolgabíró és Szücs Antal kir. mérnök.

A munkássegítő-pénztár és a mezei rendészet. Darányi Ignác föld-

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

Szendrői Holozsnyay Ciril dalaiból.

Bubánat az én életem . . .

Bubánat az én életem világa,
Tavaszomnak nem volt egy szál virága;
Nem ösmertem boldogságot, örömet,
Bánatomban elhullattam
Utolsó csepp könyemet.

Ha meghalok, engem ki se sirasson,
Könyeivel ne áztassa sirhalomom;
Hadd pihenjek, úgy sem volt itt nyugalmam,

Nehéz sorsom, sötét átkom
Üzött, hajszolt untalan.

Sirom felett virág sose teremjen,
Nehogy rajt' még a bánat is nevéssen;
Tövisbokor legyen sirom fejfája,
Az illik az ily árvának
Könnyezetlen sírjára.

Künn a kertben . . .

Künn a kertben, rózsabokor aljában,
Búsan dalol egy csalóány magában;
Kósza szellő sírva viszi
Bánátát,
De a párja, hűtlen párja
Nem érti a fájdalmát.

Engemet is sötét, nehéz bánat ért,
Majd meghalok egy szép barna lánykánál;
[ért];

Sir a lelkem, hull a könnyem
Utána,
De a szive, hideg szive,
Nem hajt lelkem bújára.

Ha sirba visz az a hűtlen, csalfa lány,
Sirass meg majd te bánatos csalóány,
Sirom felett sírd el gyászos
Dalodat,
Sirasd végig minden este
Vadvirágos hantomat.

Az „anonimusz“ hősök.

Igaz történet.

— július 31.

»A fehér ruhás.« Csak így neveztek azt a kis tanítónőt, aki fent élt a fenyvesek hazájában egy kis faluban, egyedül, magában. A szobája is és ő maga is mindig fehér volt. Éltek a szülei is, de messze tőle. Hogy mért nem voltak együtt, mikor ugyanis csak hárman lettek volna, azt talán maga az a fehér ruhás lányka mondhatná meg legjobban. Én csak annyit irok ide amennyit tudok.

Csenévész, beteg gyermek volt, s az orvosok más éghajlatot ajánlottak neki, különben nem lett vón' remény az életéhez.

Nehéz szívvél vált meg a szülei háztól: mert nem láttam gyermeket jobban szeretni s tisztelni szüleit, mint az a fehér ruhás. A szülőknek egyetlen reménye, féltett kincse volt. De azért némi büszke önérzettel bocsáj-

totta utnak az anya gyermekét; mert ő Istennek, hazának s a társadalomnak nevelte. Igaz, hogy természetül gyenge szive volt a lánynak; de anyja okos nevelése beléoltotta az önuralmat a csapások idejére.

»Hát az árvák hogy élnek?!« — vigasztalta édes anyja — pedig alig tudta könyeit vissza tartani, a szive annyira fájt. — »Milyen édes lesz a viszontlátás! Haza jössz, ha megunod. Irni fogsz minden héten s mi is irunk neked. Ha így adta Isten; meg kell nyugodnunk. Kétszeres lesz az öröm, ha egészséggel térsz vissza.

Sok jó anyai tanácsot, szívében vallásos érzelmekkel, mint védő eszközökkel indult a nagy útra. Kirepült fészekéből, mint a madár.

Pár éve él a fenyvesek hazájában és a szülők boldogok, mert gyermekekük egészséges.

A faluban a nép rajongásig szereti. A szenvedők vigasztalója, a szegények segítője s a betegek is gondot visel.

Csak a társaságokat kerüli; mert nem tud megbarátkozni az emberiséggel azzal a borzasztó bűnével, hogy a névtelen hősök szeretnek másokat rágalalmazni. Mindenki a más háza előtt seper s maga előtt nem látja a sok szemetet.

Ő rendesen pártjára kelt a rágalmazottak, ha nem is ismerte. Mert a tapasztalat mindig mutattja, hogy a rágalmazó a rágalmazottnál rosszabb. Igaz lelkü, jó ember embertársában

mivelügyi miniszter az ország összes törvényhatóságaihoz közzétett intézkedést, amelyben felhívja a közönséget, ajánlja figyelmükbe a községeknek (rendezett tanácsú városoknak), hegyközségeknek és a mezőrt tartó birtokosoknak, hogy azokat a mezőőröket, akik már legalább két év óta vannak szolgálatban, a gazdasági munkás- és eselédsegítő pénztárba első csoportbeli rendes tagokul, azokat pedig, akik még nem töltötték két esztendő a mezőőri, illetőleg hegyőri szolgálatban, második csoportbeli rendes tagokul, azokat végül, akik életkoruk miatt a rendes tagok közzé föl nem vehetők, rendkívüli tagokul irassák be. Az 1905. év végéig a mezőőrök ötven éves korukig, azontul csak harmincöt éves korukig léphetnek be a segítőpénztár rendes tagjai közé.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(**Matolai Etele** alispán néhány napi tartózkodásra *Záborczra* utazott.)
(**A közigazgatási bizottság ülése.**) Zemplénnvármegye közigazgatási bizottsága a hó tizenkettedikén délelőtt **Hadik Béla** gróf főispán elnöke mellett tartja rendes havi ülését.
(**A földmívelési miniszter ajánlása.**) A földmívelési miniszter a sárosnataki népkönyvtár egyesület részére egy népkönyvtári könyvgyűjteményt adományozott s illetőleg annak szállításával a Franklin társulatot bízta meg. Egyidejűleg a szükséges könyvszekrény beszerzési költségeire a sátoraljaujhelyi kir. adóhivatalnál 20 koronát tett folyóvá.

HIREK.

A hajtú.

— Édes kiesi férjem, aztán rosz fát ne tegyen a tűzre, mert megtudom...
Ezekkel a szavakkal bucsuzott el Jenő barátunktól felesége, amikor egy havi időtartamra nyaralni ment.
Jenő ravasz mosolylyal fogadta felesége intését és egyet bölintott fejével, tudtára adva ezzel féltékeny ne-jének, hogy minden kívánsága szerint

mek közt. A lány érezte, hogy otthon nem maradhat, mert az ő szíve már nemcsak az anyjára, de egy másé is, aki nélkül ő már nem élhet s még gondolatnak is rettenetes ez a távol-ság. A sziv ártatlan igaz érzésével szeretett. „Csak egy évig engedjen jó anyám. Az egészségem is úgy kívánja. Aztán teljesen megerősödve haza jövök és soha többé itt nem hagyom az én édes szülemet” — könyörgött s elhagyta újra a szülei házat.
De a szíve olyan nehéz volt; mintha utolsó búcsuja lenne ez. Minden bútoradarabot végig siratott, végig csókol. Búcsút mondott mindenkinek, mindennek, hisz' itt mindenki szerette őt, s mégis elment oda, hol gyűlölet várta.

Szülei megtörtén tértek az állomástól vissza, honnan az a fekete szörnyeteg elrabolta, elvitte minden örömeiket. Próbálták vigasztalni magukat, hogy csak egy év — de a rosz sejtelen mérges fullánkja nem hagyta nyugodni őket.

A lányka szerencsésen megérkezett falujába, hol a nép már nehezen várta s azok a lányait férjhez szeretni adó mamák s néhány sokat beszélő asszonyka.

Szegény leány sokszor kimerülve a munka és bánatban félészakákat sirva töltött s napról-napra gyöngébb halványabb lett. Csak az a remény éltette, hogy nemsokára imádjottjé lesz, aki megfogja őt védeni a gonosz nyel-vektől.

A rosz hír azonban olyan, mint

lesz, szalmaözvegysége alatt a rosz utra nines szándéka térni.

Aztán elesattant a búcsúcsók és a következő percben a szép asszonykával és kiesi babáival elrobogott a vonat idegen tájak felé, ahol enyhébb a levegő, illatosabb a fű, zöld lombok között szerelemről esiesereg a madár...

Jenő barátunk a válás keserű érzésével ballagott a városba. Mikor hazatért az üres szobákba, ahol még az imént az édes kis feleség szavát és az aranyos kis babák csacsogását hallotta, nagyon megkomolyodott. Nem találta helyét.

Hiába olvasott, irt, a kellemetlen gondolatoktól szabadulni nem tudott. Végre elment és társaságot keresett. A jó barátok társaságában már jobban érezte magát, eltávozott, kicsi családjára nem jutott oly gyakran eszébe, s rosz érzései nem bántották folyton. Lassan beleszokott a szalmaözvegységbe.

Ez az egyedüllet sokszor bűnös gondolatok előidézője volt. Nem egyszer jutott Jenő barátunknak eszébe legénykori élete, amely bizony elég zajos vala. A felelevenített régi jó idők azonban — dicséretére legyen mondva Jenő barátunknak — a szalmaözvegység alatt nem tértek vissza. Az aranyos kis asszony intő szava folyton a fülebe esengett. A jó barátok társasága Jenő barátunkra inkább szórakozó, mint rontó hatással volt. Mulatság közben is mindig meg tudták szabni azt a határvonalat, amelyen tullepni nem tisztességes dolog.

Multak a napok, sőt a hetek is és a visszatérés napja közeledett.

Jenő barátunk hálás kívánt lenni barátaival szemben, akik vele szalmaözvegysége alatt sok bűt és bánatot feledtetek, ezért egy szép napon meghívta őket garzon-lakására. A ház- és legényemberekből álló társaság olyan vigasságot csapott, hogy a mulatságról mindenki „elázva” ment haza. Távozásuk közben, az éj sötétjében úgy össze-vissza gabalyodtak, hogy úr és cigány karonfogva botorkált a járdán. Csak a villanylámpa világánál ösmertek nagynehezen egymásra. Akkor vették észre, hogy a nagyfejű vén kontrasz távozáskor fehér szalmakalapja helyett a konyhasztalon volt szakajtót tette fejére.

Ezt a nagy mulatságot Jenő barátunk is megemlegette. Másnap mámoros fejje! és megnyult ábrázattal kellett családját fogadnia.

a vészmadár. Az ideálhoz is eljutott; mert hisz éppen oda irányozták azt. Vanak olyan jó képű emberek, akik al-híreket is úgy tudnak rendeltetésük helyükre juttatni, hogy annak az igaz-voltban kételkedni nem lehet.

Most volt csak már igazán magában a fehér ruhás lányka.

Arvább lett az árvánál.
Egy volna még, aki megérténé panasztát, de annak a szíve hasadna meg, ha tudná gyermeke nagy szenvedéseit. Ereje teljesen elhagyta. Csak most tudta mennyire szerette őt azt a fiut.

Beteg lett. Maga sem tudta mi baja. Erős vágya támadt haza menni. Bár csak két hónap választotta el már a nagy szünidőtől.

Mire eljöttek érte szülei, már ágyban fekvő beteg volt; tehát a javu'ást kellett várni, ami bizony nem igen mutatkozott:

Tollam gyengül, mert reszket a lélek bennem ha rá gondolok, hogy vált meg az a két öreg megtört sziv attól az egyetlen reményétől, jó szívi, sokat szenvedett gyermekétől. . . .

Te voltál a gyilkos te rágalmazó, akit a világ ünnepe! . . .

Ott fekszik fehér ruhás kis szobájában a fehér ruhás leány. Ha meglátjátok mellette azt a két gyászoló alakot, gondoljatok gyilkos tetekre s e gondolat mint furia üldözzön benneket — névtelen, hős rágalmazók.

Szamosy László.

Az asszonyka ura láttára olyan tekintetet vetett, amelyből Jenő barátunk mámoros fejjel is következett, hogy az „állapottal” nines megelégedve.

Ottthon se várta valami nagy rend és tisztaság az asszonykát. A szobák az előtte való napi állapotban voltak. Minden össze- és felforgatva. Sejtette, hogy férje ura nem fogadta meg intését, sőt amikor takarítás közben az egyik bútoradarab mellett egy *hajtút* talált, biztosra vette, hogy a férje rosz utra tévelyedett.

— Hát ez mit jelenten? — kérdi az asszonyka urát, miközben a földön fekvő hajtút megmutatta neki.
— E-e-e-ez? — dadogta Jenő barátunk s eközben homlokán a hideg veríték ütött ki.

— Igen e-e-e-ez — szólt az asszony.

— Ez? . . . Ez egy hajtú.

— Hogy kerül ez ide?
— Fogalmam nines róla. Nem az enyém, talán a tiéd, valószínűleg a tiéd — dadogott Jenő barátunk s eközben gyöngyöző homlokát törülgette zsebkendőjével.

A szép asszonyka erre kivesz egy hajtút hajából és összehasonlítja a talált hajtúval, miközben gunyos mosolylyal szól férjéhez:

— Nézze meg; ez a hajtú nem az enyém, érti? — nem az enyém, sem a magáé, — de — szól tovább nyomatékkal, — a másé. . . .

Mielőtt Jenő felelt volna, az alatt a szürkületben Jenőék ablaka alatt megcsendül a nóta:

Ki volt itt? — ki járt itt?
Kinek a *hajtúja* maradt itt?
Az én kedves rózsám, az járt itt,
Annak a *hajtúja* maradt itt.

A nóta mindketten figyelmessé lettek. Jenő szeretett volna a föld alá bújni. Az asszonyka már-már elsirja magát, ha nyomban a nóta elhangzása után be nem lép szobájukba Jenő két bizalmas barátja, akik miután a szokatlan ablak alatti leskelődésért és nótazásért boesánatot kértek, — ünnepélyesen kijelentették, hogy a hajtút az előtte való napon tartott házi mulatságon ők tették a földre, hogy Jenő barátjukat kissé megrézfálják vele.

Jenő megkönnyebbülten lélegzett föl és a következő percben elesattant a kibékülést jelentő csók a két tanu jelenlétében.

(ja.)

— **Királyi adományok.** Ófelsége a király, kabinetirodája útján és főispánunk közbenjárásával Andraskó István orosz-kázméri gk. és Persenszky János nagytoronyai ref. lelkészeknek 50—50 kor. legkegyesebb adományt küldött.

— **Személyi hírek.** **Andrássy** Sándor gróf, a homonnai kerület országgyűlési képviselője, családjával együtt huzamosabb tartózkodásra Homonnára utazott. — **Kun Frigyes** nagybirtokos Karlsbadból hazaérkezett és ma **Thurzófűred**-re utazott. — **Arnóthfalvy** Tivadar megyei főpénztáros és **Kovács** Endre igazgató ma szintén **Thurzófűred**-re utaztak.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügy-minister **Köntzei** Jenő deési adótisztet a sátoraljaujhelyi pénzügyigazgatóság-hoz állami végrehajtóvá nevezte ki.

— **Köszönetnyilvánítás.** **Fábry** Béla ur, gálszécsi gyógyszerész, ág. ev. vallásu, ev. ref. templomunk felépítési céljaira 52 (ötvenkettő) koronát adott át, mint oly összeget, melyet a III. o. kereseti adó kivétele alkalmával bizottsági tagsága napidija fejében kapott. Aldja meg érte az isten minden áldásával. Gálszécs 1902. aug. 2. Péter Mihály ev. ref. lelkész.

— **Párbajvétség** miatt a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék **Biró** Pált lapunk felelős szerkesztőjét három havi államfogházra ítélte. Tegnapi a kassai kir. Itéző Tábla a büntetést egy havi államfogházra szállította le.

— **Magyar hitszónoklat.** A sátoraljaujhelyi statusquo izr. hitközség magyar hitszónoki kérdése, hosszas

vajudás után, végre-valahára teljes és kielégítő megoldást nyerhet, ha a magyaros jó intenciókon újra nem üt majd léket az — intrika. Szombaton délután tartotta meg a hitközség nagy imaházában hitszónoklatát **Weiszkopf** Artur dr. rozsnói hitszónok. Gyönyörű tősgyökeres magyar kifejezés, nyugodt szónoki önérzet, határozottság és erő jellemzi első fellépését is. Természetesen kívánatos volna, hogy a végleges döntés előtt majd szeptemberben, amikor a közönség teljes egészében itthon van, még egy szónoklatot tartana, mert hisz egy fellépés után nem lehet oly világosan kiösmerni valakit. Ezt is az érdekelt közönség szempontjából írjuk, mert mi a magunk részéről teljes egészében méltányoljuk az első fellépés után is, azta lelkesedést, amelylyel a rozsnói izr. hitközség, a társadalom és a sajtó, népszerű hitszónokát körülveszi, aki szónoki képességei mellett belső meggyőződésében és lelki-letében tetőtől-talpig modern ember és szívvél-lélekkel magyar hazafi, és külső megjelenésében is ez álláshoz megkívánt legelőnyösebb tulajdonokkal van megáldva. Jellemzi modern, haladó és magyar voltát az az ultimatum, amelylyel pályázatát kíséri: Óhajtja, hogy az esketések a templomban tartassanak, hogy ha erre felszólítatják temetések alkalmával magyar gyászbeszédet mondhasson, hogy a templomban minden hazafias ünnepély alkalmával úgy mint a többi egyházak, a hitközség is ünnepélyt tartson, erre a hatóságot meghívja és magyar szóval üdvözölvén az ünnepi aktust az egyházi kötelességei mellett a hazafiság oltárán midenkör magyar emlékbeszéddel áldozhasson. Ime ez az ultimatum is amellett szól, hogy ebben a hitszónokban meg van minden garancia arra, hogy a **magyar hitszónoki** állást Sátoraljaujhely izr. hitközségében méltóan betöltse. Erre pedig, a kérdésnek esztendő óta húzódo vajudása, az utolsó esztendő kellemetlen próbakisérlete után: a magyarság, a modern fejlődés és a hitközség tekintélye szempontjából **halaszthatatlan** zükség van. Ezt tovább halasztani — nem lehet.

— **Mulatság Hatfán.** Hatfa és vidékének fiatalága e hó 3-án minden tekintetben fényesen sikerült mulatságot rendezett a kies Hatfa-fürdőben. A rendező-bizottság élén **Ujj** István és **Szombathy** Károly állottak, a kiknek a rendező-bizottsággal karöltve a régi sikerekhez méltóvá sikerült tenniük ezt a minden évben emi-nensül feszelen mulatságot, melyen a vidéknek csekély kivétellel csaknem valamennyi uri családja találkozik. A fürdő mellett elterülő erdőben a fogatok sokasága, a mulatság helyén pedig a nagyszámú, feszelen kedélyességgel mulató családok, a táncsteremben pedig, melybe sajnos a táncolni vágyók nagyon csekély része férhetett be — a vidék mulató fiatalága győzött meg arról, hogy a táncmulatság ez évben is felemelkedett arra a niveaura, a hol lenni szokott. — A kora délutáni óráktól egészen hajnalig húzta a cigány, Lelesz község fáradhatatlan, temperamentumos cigánya a talp alá valót a táncoló pároknak, kik sohasem lankadva mindig ujult erővel kezdtek a táncba. Esteli 8 óráig mindig jöttek a fogatok. 10 óra tájban a Hatfa mellett elterülő tisztáson tűzijátékot rendeztek, amelyet azonban megzavart a kerekedő szélvihar. Ez, valamint a hirtelen megváltozott idő volt aztán oka annak, hogy a közönség egy része — nagyobb vihartól tartva — 11 óra tájban haza széledt. Azonban az ott-

marado
lyes sz
fáradha
nali óra
ban biz
sora, m
pest ál
kimerit
tetlen
(B.-Gy
róka é
Etel, E
Gizella
Hlavat
Sáríka
Margit
vátí H
Margit
(Zemp
Udvar
chár M
nyi M
és Giz
lánka
(K.-Ró
ler Sa
Murin
Horka
Ignázt
és G
Lenke

aljaub
galma
25-én
zik id
mári e
Az na
Kassa
pedg
meg é
vidéke
terére
tisztika
elszáll

figyelm
különc
lek p
tájéko
hogy
lek v
postál
hajít
olyan
posta
tatják
den
Kérjü
ilyené
vatalt
sem
lehető

állásá
hó 3
Sáros
neper
nősen
nagy
iparte
déli
az út

ról i
ottan
Galat
hullt
A vá
esen.
a sz
embe
nyü

nóró
kis r
lenc
kuty
ban
tudh
sem
rás
zett
zel
gye
ból
zott
ték
(am

maradottak — még mindig tekintélyes számban — nem félve vihartól fáradhatatlanul kitartottak a kora hajnali órákig. A mulatság sikerét legjobban bizonyítja a megjelent hölgyek névsora, melyet adott körülményekhez képest állíthattam össze csupán, mivel kimerítő névsort összeállítanom lehetetlen volt: Hetényi Klára és Angela (B.-Gyarmat) Ujj Anna, Mariska, Boróka és Jolánka, Vágó Mariska és Etel, Kozma Ilona és Jolán, Hatvani Gizella (Ladmócz.) Schweitzer Poldi, Hlavathy Margit, Teréz, Mariska, Sárika és Jolán, Rónai Róza, Nagy Margit, Gáthy Flóra (Ujhely.) Horváth Róza és Manci (Betlér.) Varga Margit és Ilonka, Nyomárkay Mariska (Zemplén.) Berecz Ilonka (A.-Bereczki) Udvarhelyi Róza, Pál Emmuska, Zachár Margit (Kir.-Helmece.) Köröskényi Maresa (Csörgő.) Azari Juliska és Gizike, Gyarmathy Erzsike és Jolánka (Bodzás-Ujlak.) Ölbei Erzsike (K.-Rozvágy.) Czizler Mariska, Rondler Sarolta, Jolán és Irma (Kassa.) Murin Ilonka és Erzi (N.-Kövesd.) Horkai Margit és Jolán (S.-Patak.) Ignácz Ilona (Szöllöske.) Stefán Jolán és Gizella (Csarnahó.) Aranyossy Lenke, Eliz és Zsuzs (Bpest.)

— **Honvédek átvonulása** Sátoraljujhely város ismét élénk és mozgalmas lesz a katonaságtól. Folyó hó 25-én és 26-án két honvédezred érkezik ide augusztus 25-én pedig a szatmári ezred vonul be a zenekarral együtt. Az nap itt hál meg és 26-án reggel Kassa felé menetel; augusztus 26-án pedig a munkácsi honvédezred érkezik meg és másnap ugyancsak a Kassa vidéken tartandó hadgyakorlatok színterére vonul. — Mindkét honvédezred tisztikara és legénysége házként lesz elszállásolva.

— **A kassai postaigazgatóság figyelme.** A postai küldemények különösen a külföldre küldendő levelek portójáról a közönség teljesen tájékozatlan és sokszor megtörténik, hogy a kevés bélyeggel ellátott levelek visszaérkeznek s a feladótól a postahivatal 2-3-szoros büntetéspénzt hajt be; úgy tudjuk, hogy vannak olyan füzetek, melyek a fizetendő postabérekről a közönséget tájékoztatják, s darabonként 4 fillérért minden postahivatalnál kaphatók. — Kérjük a postaigazgatóságot lássa el ilyenekkel a sátoraljujhelyi postahivatalt is, mert ily füzeteket itten sem most, sem azelőtt kapni nem lehetett.

— **A sárospataki ipartestület** fennállásának 25 éves fordulóját folyó hó 3-án, vasárnap ünnepelte meg Sárospatakon. A nagyobb szabású ünnepén igen sok résztvevő volt, különösen az iparososztály jelent meg nagy számban. A sátoraljujhelyi ipartestület és számos más közel vidéki társaság is képviselve volt az ünnepen.

— **Óriási jégverés.** Nagy-Szöllösről írja express tudósításunk, hogy ottan tegnap óriási jégvesztést szenvedett. Galambtojás nagyságu jégdarabok hulltak. Óriási kárt okozott a jégvesztés. A városban egyetlen ép ablak nincsen. Üvegkereskedők nem képesek a szükségletet fedezni. A jég négy embert agyonvert. A vetésekben szörnyű nagy a pusztítás.

— **A veszettség kintjai.** Varanóról írja levelezőnk, hogy ottan egy kis muzsikusz leányt, még azelőtt kilenc héttel megmarta egy veszett kutya. Mivel azonban a kutyát nyomban leütötték a szegény emberek, nem tudhatták, hogy veszett volt-e vagy sem. A gyermek különben is a marás fájdalomán kívül egyebet nem érzett s így a szülők nem törődtek ezzel sokat. Tegnapelőtt éjjel azonban a gyermek kint a veszettség. Ágyából kiugrott, félrebeszélte és sikoltott. Ekkor a megrémült szülők elvitték a kis leányt az itteni kórházba, (amelynek bizony csak a neve kórház).

A gyermek három nap óta egyáltalában semmit nem evett, első napon még inkább rohama volt, de a szenvedése nem volt oly erős, mint delután, mikor már az ágyat nem tudta elhagyni. A szája tajtékzott, folytonosan köpködött és nyögött, világosabb percben szent-képet kért s azelőtt térdre vonaglott s úgy imádkozott. A jó Isten meghallgatta kérését, mert éjjelre már megszabadította szenvedéseitől.

— **Eljegyzés.** Agh Endre Budapesten eljegyezte *Kuibus Tullia* kisasszonyt.

— **A varieté-cirkusz** már csak három napig marad városunkban. Az előadásokat szorgalmasan támogatja a közönség; különösen vasárnap este úgy megtelt a nézőtér, hogy ember-ember hátán volt. Az előadás azonban csak 9 óráig folyt, mert a közbejött óriási szélvihar miatt az előadást veszedelem bekövetkezése nélkül nem lehetett folytatni. Most a díjbirkózások vonzanak nagy közönséget a cirkuszba.

— **Kiásott holttest.** *Ferák* Mihályné, házinas lakos július hó 7-én gyermekszülés következtében meghalt. Felmerült a gyanu, hogy gondatlanság volt oka halálának s az ügyészség a nyomozást ily irányban megejtve, annak eredménye a hulla megvizsgálásának szükségét vonta maga után. Dr. *Hornyai* Béla törvényszéki orvos jelenlétében mult hó 29-én *Ferákné* hulláját exhumálták s a boncolás *Rontsinszky* albró jelenlétében eszközöltetett. A boncolás kétségen kívül beigazolta, hogy vétkes gondatlanság esete fog fenn s az eljárás a szülésnél alkalmazott öreg asszony ellen folyamatban van.

— **Gombamérgezés** folytán halt meg Varannón a mult néten egy dacos fiú. Az anyja nem akarta neki megfőzni a gombát, de a fiú elkészítette azt és megette.

— **Falb augusztusi jóslatai.** Augusztus hónapját jóslatában három részre osztja *Falb* Rudolf. Az első harmad vége felé eső és zivatar várható, a másodikban és a harmadik elején nagy szárazság lesz, e kritikusan napokon viszont sok helyütt zivatar. Az utolsó harmadban később ismét esős lesz az időjárás, a hónap vége pedig zivataros. A hőmérséklet az egész hónapban normális lesz.

— **A cséplési idény** alkalmából ajánkozik: *Haulik* Pál gépész 140 kor. havi díj és ellátás mellett, megbízható fűtője van 32 kor. és ellátással. Szilvás Ujfalu u. p. Kozma.

— **Nevelői állást** keres egy izr. nevelő. — Címe a kiadóhivatalban.

— **Kiadó szoba.** A Kazinczy utcán egy, esetleg két fiatal ember részére egy esinosan butorított udvari szoba kiadó. — Bővebbet a kiadóhivatalban.

SZINHÁZ.

** **Pálmai Ilka** Kassán. *Pálmai* Ilka e héten három estén át fog vendégszerzerepelt a kassai nyári színházban. Első fellépése csütörtökön lesz, a *Nebántsvirág*-ban. Másodszor szombaton lép fel a *Szép Heléna* operett címszerzerepében. Vasárnap este pedig a *Huszárcsiny* népszínműben Maresát játssza. *Pálmai* vendégszerzereplése alatt a helyáratat mérsékeltlen felemelik. Előjegyzéseket a vidékről is elfogad az igazgatóság.

** **Mükedvelői színelőadás.** A sátoraljujhelyi mükedvelő ifjúság, nagyobbára iparos segédek vasárnap tartották meg színi előadásukat a színházban. A „Bot csinálta doktor” került színre csaknem üres ház előtt. Előadás után éjjelutánig maradt együtt a kis számu közönség.

TANÜGY.

— **Záróünnep** a homonnai faipari szakiskolában. Július hó 31-én ment végbe a homonnai faipari szakisko-

lában az évzáró ünnep. *Haraszthy* Miklós felügy. biz. elnök és *Kelemen* Kálmán f. biz. alelnök, *Mendly* Károly intézeti igazgató és nagyszámu érdeklődő közönség részvételével. A növendékek bensőségteljesen énekeltek el a Hymnuszt, mely után *Mendly* Károly igazgató tartalmas beszédben kötötte lelkükre, hogy őrizzék meg szívök tisztaságát, megfegtelen, zavaros eszmék rabjaivá soha ne legyenek, iparuk szeretete s abban a folytonos tökélesbülés legyenek vezérlő elveik. Az igazgató lelkes buzdítása után a bizonyítványok és a műhely munkadíj jutalékok kiosztása következett. A végzett 3 növendéknek részesedéssül *Haraszthy* Miklós elnök 121, 110 és 83 koronát adott át, dícesérve jómagaviseletüket, melyet példásnak lehet mondani, mivel soha, a legesekélyebb félrelépéssel nem jöttek ellentétbe az iskolai szabályokkal és a jó erkölcs követelményeivel; intéőket a jövőben való további állhatatosságra s az iskolai évet ünnepélyesen bezárta. Az elnök atyai komoly intelmei lathatólag jó hatást tettek az intézet összes növendékeire.

— **Hírek a műegyetemről.** Mint a műegyetem aulájában a műegyetemi kör tábláján olvasható *Herus* Arthur, mint a kör-szakkbizottság elnöke ezidén is nyit szünetidei. „Ismétlőkursus”-t az I. szigorlati tantárgyakból. Az ezidei szünetidőben tartandó V. „Ismétlőkursus” tárgyai és az e téren gyakorlott előadók a következők: Elektromosságban: *Bányász* Béla. Goederia: *Vértes* Ferenc. Analízis, Geometria, Mechanika, Szilárd-ságtan: *Herus* Arthur. A kurzus ki-válóan oly egyéneknek van szánva, kik betegség vagy egyéb oknál fogva a műegyetemen tartott előadásokat csak részben hallgathatták; azonkívül olyanoknak is, kik több év óta távol lévén a technikától szándékukban van az I. szigorlatot a szeptemberi terminusban letenni. Az előadások az „Ismétlőkursus”-ban augusztus 4-én reggel 8 órakor kezdődnek. Összejöveteli hely ugyanakkor a „Műegyetemi kör” bizottsági szobájában. Kerepesi-ut, 17. II. emelet jobb oldalán.

KÖZGAZDASÁG.

* **Arató ünnepély.** A földmivélsügyi miniszter felhívásának úgy látszik meg van náunk is a hatása, mert mint egy-két helyről már eddig is érkezett hozzánk tudósítás, *Zemplénvármegyében* is földes uraink kezdik újból feleleveníteni ezt a régi nép szokást, mely az arató ünnepélyekben lélekemelően szokott kidomborodni.

Peng a kasza hajnaltól napestig. Izzad a föld népe. Az érett kalász zizgve dől le. Felmarkolják. Kereszthe kötik. Zeng a dal szerelemről, szöke lányról, barna legényről. És mikor a munka befejezve, ünnepet ül a munkás nép. Ünnepet a gazda jóvoltából, egyszerű, de szép ünnepet. Hiszen a nép lelkületéhez más forma nem is illik. Összeverődnek. Rendbeszedődnek. Felpántlikázzák a megkötött buza-koszorut. Zsoltárt énekelve mennek az uraság kastélyához. Itt elől az arató munkások legőregebbje. Illemtudóan leveszi kalapját. Megsimítja deresedő haját. Megpödrí bajuszát s bele kezd a mondókába, ékes rigmusokban magasztalva Istent, a gazdát és a termést:

E korona jelenti
Isten bőlesességét.
Im el hozta ismét
Bőséges termését.
Adjon Isten jövőre is
Olyat, mint ez ideál volt
Termést elegendőt.
Borban, pénzben és virtusban
Fogyatkozás sohse legyen.
Mind a gazda, mind háznőpe
Gyarapodjék békességben.

Erre átnyujtják a koszoru. A házi gazda, a földes ur átveszi, elteszi, megörzi és szorgalmas munkás népet kintartásra, hűségre buzdítja. Ezután visszavonulnak. A cigány rázendíti s táncra perdül leány és legény.

Majd lakoma következik. Eszem-

iszom, lakodalom. S mindez példás rendben legkisebb kifogás nélkül.

* **Új gazdasági tudósítók.** A földmivélsügyi miniszter *Dobák* Zsigmond tussai lakost a gálszécsi, *Csur-govich* György szalóki lakost a nagymihályi és *Kvassing* József o-liszkai lakost a tokaji járásra nézve a gazdasági tudósítói tisztséggel megbizta.

* **A gazdasági eselédpénztár.** Az Országos Gazdasági Munkás- és Cselédpénztár ügyében az egyes törvényhatóságok széleskörű tevékenységet fejtenek ki. *Darányi* földmivélsügyi miniszter fölhívására ugyanis a főispánok a vármegyei és községi tisztviselőket tisztí értekezletre hívják össze, amelyeknek célja egyfelől az intézmény részletes és beható megismertetése, másfelől a gazdasági egyesületekkel egyetértésben a módzatok megvitatása, amelyek révén az intézményt a néppel meg lehet ismertetni, s érdeklődését föl lehet kelteni. A tisztí értekezlet után a járási főszolgabírák, s a községi jegyzők minden községben össze fogják hívni az összes gazdákat és munkásokat és velük a pénztár intézményét részletesen megismertetik. *Darányi* földmivélsügyi miniszter magyar, német, tót, román és szerb nyelven több mint egy millió népies ismertető füzetet osztatott ki.

* **Sörárpavásár** Miskolczon. Az OMGE. a Borsodmezei Gazdasági Egyesület, a Miskolczi Kereskedelmi és Iparkamara e hó 28-án Miskolczon a vármegyeháza nagytermében sörárpavásárt rendez.

S P O R T.

A beregmegei urkocsisok egye-sülete Beregszászban e hó 30-án és 31-én délután fél 3 órakor ügető versenyt rendez.

Első nap szombaton: I. Tenyész-verseny: Távoiság 4000 m. Díj: 800 korona. Ebből 250 korona és tiszteletdíj az elsőnek, 150 korona és tiszteletdíj a másodiknak, 100 korona és tiszteletdíj a harmadiknak, 50 korona és tiszteletdíj a negyediknek. — II. Beregvármegyei urkocsisok egyesületének díja. Távoiság 5000 m. Díj: 800 korona. (450, 250, 100.) — III. Egyes fogatok versenye. Távoiság 3500 m. Három tiszteletdíj. — IV. Asszonyiságok díja. Távoiság 4000 m. Három tiszteletdíj. — V. Mezőgazdák kettős ügető versenye. Távoiság 3500 m. Díj: 400 korona. (200, 120, 80.) Adja Beregvármegye közönsége.

Második nap vasárnapon: I. Hölgyek tétversenye. Távoiság 3500 m. Három tiszteletdíj a tettekől. — II. Egyesületi díj. Kettesfogatok vigaszversenye. (Handicap.) Távoiság 4000 m. Díj: 600 korona. (300, 200, 100.) — III. Beregvármegyei lovak vigaszversenye. (Handicap.) Távoiság 4000 m. Díj: 600 korona. (300, 200, 100.) — IV. Egyes fogatok vigaszversenye. (Handicap.) Távoiság 3500 m. Díj: 500 korona. (250, 150, 100.) — V. Mezőgazdák vágta-versenye. A beregvármegyei gazdasági egyesület díja 200 korona. (100, 60, 40.)

Nevezési zárlat: augusztus hó 20. déli 12 óra. A versenyek 890 méteres pályán tartatnak. Legalább 3 nevezés és 2 különböző tulajdonos fogata kell hogy induljon, különben nincs verseny. Tagsági és nevezési díjak az egyesület pénztárosához dr. *Csánk* Bélához Beregszászba küldendők. Nevezések az egyesületi titkárhoz *Horváth* Miklóshoz Beregszászba küldendők, ki bármennyű felvilágosítással és utbaigazítással a legszivesebben szolgál az érdeklődőknek.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

K. L. Szivesen. Már a maiban is említettük. Vidéki tudostó. Mihelyst hazaérkezik, elintézi.

Kiadó tulajdonos: **Éhlert Gyula.**

Árverési hirdetés.

A sárospataki közbirtokosság tulajdonát képező, következő ingatlanok:

1. A Kolosi-féle rét 6000 kor. kikiáltási árban.
2. Az ugynevezett Sebetzky-féle alsóhatárbeli tagbirtok 8000 korona kikiáltási árban.
3. Az ugynevezett Borsi-féle alsóhatárbeli tagbirtok 8000 kor. kikiáltási árban.
4. Az ugynevezett Borsi-féle tanyahely 500 kor. kikiáltási árban.
5. A Goretzky-féle ház, illetve házhely (jóhal) 1000 kor. kikiáltási árban.
6. A Csombor-féle fundus rész 400 kor. kikiáltási árban.
7. A ezinege alatti szántóföld 1200 kor. kikiáltási árban.
8. A kis- és hosszúhegyi gyepek és parlag 1000 kor. kikiáltási árban.
9. A földési két parlag 200 kor. kikiáltási árban.
10. A gregói parlag 100 kor. kikiáltási árban.
11. A gáti parlag 200 kor. kikiáltási árban.
12. A gergelyhegyi parlag 200 kor. kikiáltási árban.
13. A nagyvirmányi parlag 200 kor. kikiáltási árban.
14. A pogánykúti parlag 200 kor. kikiáltási árban.
15. A gyakajuki parlag 100 kor. kikiáltási árban.

Az 1902. évi augusztus 10-én d. u. 3 órakor a városháza nagytermében tartandó önkéntes magán árverésen elfognak adatni.

Az árverési szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel az árverés megkezdése előtt készpénzben, óvadékképes értékpapirban, vagy takarékpénztári betétkönyvben letenni.

A részletes föltételek alólirotnál, valamint Szabó Zsigmond közbirtokossági pénztárnoknál Sárospatakon megtekinthetők.

Ugyanez alkalommal el fog árvereltetni a körülmények szerint együtt, vagy egyenként a sárospataki közbirtokosság tulajdonát képező 40 darab kovamalomkő gyári részvény.

Kelt Sárospatakon, 1902. július 28-án.

Debreczeni Bertalan, ügyvéd

Persan Cacao

Könnnyen emészthető, igen kellemes ízű vastartalmu ideg erősítő és vértképző tápszert. Az összes orvos tanárok által kitünően ajánlva.

Abauj, Borsod, s Zemplén-vármegyék egyedüli főraktára.

Widder Gyula gyógyszerésznél Saujhely.
Kapható az összes gyógyszertárakban.

Két kisebb diák

az 1902-3. tanévre a gymnasium közvetlen közelében

teljes ellátásra
fölvételek. Bővebbet Deák utca 805. szám alatt.

Bérbe keresek

egy 3-4 szobából álló lakást, önálló udvarral és esetleg kerttel. Czim: „lakást kereső” jelige alatt e lap kiadóhivatalában.

Vasuti menetrend.**Indul Ujhelyből:**

Budapest felé	
Reggel gyors v. postával	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával	4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával	9 óra 10 perc.
Kassa felé	
Reggel személy v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 15 perc.
Este személy v. postával	8 óra 32 perc.
Mező-Laborez felé	
Reggel vegyes v. postával	7 óra — perc.
Délután személy v. postával	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.
Csap felé.	
Reggel vegyes v. postával	7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával	1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával	4 óra 46 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 39 perc.

Érkezik Ujhelybe:

Budapest felől	
Reggel vegyes v. postával	6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával	12 óra 45 perc.
Délután személy v.	4 óra 15 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 09 perc.
Kassa felől	
Reggel személy v. postával	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.
Mező-Laborez felől	
Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.
Csap felől.	
Reggel gyors v. postával	6 óra 50 perc.
Délután személy v. postával	11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával	3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával	7 óra 56 perc.

327/902. végr. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gálszécsi kir. járásbíróság 1902. évi V. 216/2. számú végzése következtében Dr. Faid Andor ügyvéd által képviselt Rosenbluth Sándor, Drener Nánán, Moskovics Elza javára N. Mihályi keresk. bank és Rosenbergné Bernát Danczinger Antal ellen 984 kor. 50 fill., 450 kor., 375 kor., 400 kor., 300 kor., 163 kor. 50 fill. és 200 kor. és jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt következő ingóságok u. m.: italnemű, butor, fűszerárú és 2 templomi szék nyilvános árverésen eladhatók.

Mely árverésnek a gálszécsi kir. járásbíróság 1902. évi V. 216/2. sz. végzése folytán fenti tőkekövetelés és eddig bíróság már megállapított valamint a felmerülő költségek erejéig T. Ferebesen végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközökre 1902. évi augusztus hó 6-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Gálszécsen, 1902. évi július hó 17.

Saárossi Imre,
kir. bír. végrehajtó.

**Épületek, ingóságok, termények
tűz- és jégkár elleni biztosítására,
továbbá: élet- és járadék biztosítások felvételére**

ajánlkozik :

az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

kerületi ügynöksége

S.-A.-UJHELYBEN, a „Zemplén” kiadóhivatalában.

lesége.
lám a
át tárgy
szegény
tét, aki
tartó j
utakon
vármeg
pestre.
kórházh
halt. A
dog. A
szomor
hiába f
ját. Te
kétségb
sorban
öszönő
ság. Jo
mert ne
értékü
a hét ór

Sze
amit eg
lünkre
tótót, m
télke m
szerete
ez a le
emeli o

Án
kényte
hallatá
a mi
lognak
rülhet
ember
huzza
Hát o
hazán
nak r
gitség

Sa
nyok
máské

M
jó ná
jét, e
hatal
eldob
Az é
talál
zaja
füll
apró
ördö
ugy

az, a
köz

el h
tosál
létér
kár
N
mán